

LAGUNA GYÖRGY KARRIERJE

— Hangjáték —

SZEREPLŐK:

Laguna György, futballbíró és exújságíró
Adél, a felesége
Dr. Ivan Lazarević, válogatott labdarúgó
Adél apja
Renolter, kritikus
Zádor, országos híró költő
Lócsán, a játékvezető-szövetség elnöke
Mr. Stanley, a FIFA képviselője
Dénes, főszerkesztő
I. újságíró

II. újságíró
III. újságíró
I. fiú
II. fiú
I. leány
II. leány
Riporter
Narrátor
Diákok
Szurkoló

LAGUNA

Kedves Hallgató!

Most csakugyan komolyan veheted a megszólítást. Én, Laguna György, volt újságíró, most futballbíró mondom ezt. Igen, voltam én újságíró is, sőt költő is. És ne hidd, kedves hallgatóm, hogy olyan nagy kunszt költőnek lenni. Lehettem volna. Szavamra: voltam is. Csak jöttek ezek a modern irányzatok! Mint a járvány. Igen, ott kezdődött a baj. Amit ma megcsináltunk, másnapra elavult. Nem bírtam a versenyt. De nem panaszkodom. Sőt, érzem, hogy most vagyok igazán a helyemen. Zádor már csak elég nagy költő. Angolra is fordítják, s ha bemeleg a Lidóba, elnémul az irodalmi zsongás. De ha én a tizenegyes pontra mutatok... *(Fütyülés. Futballpálya óriási hangzavara, füttykoncert. Hirtelen csönd.)* Hallották? Hiába ordítanak! Ha én a tizenegyesre mutatok, tízezer gyomorban kezd működni az aszfaltfűró. És tízezer szem akar kiugrani. Versírás? Milyen bolond az ember, amíg fiatal! Pedig biz' isten tudtam verset írni. Adél is akkor esett belém.

(A hang átvált egy másik tónusba. Ifjúsági klub. Zsongás. Egy erősebb, nyers hang.)

- DIÁK Csendet kérek! Csendet kérek! (Zaj.) Nem értitek? Fogjátok be már a szátokat! Most egy új fiú következik: Laguna György!
- HANGOK Hát következzen! Halljuk! Halljuk!
- LAGUNA *(az előbbinél tíz évvel fiatalabb hangon)*
A nagy Té véres rokkant vállán
hurkon csüng az ember reménye.
Tilalmak, téboly, tűzözön!
Ember, zurück az anyaméhbe!
*(Taps, éljenzés. »Oktári! Állati jó! Zurück az anyaméhbe!
Tömör, mint egy haslövés!«)*
(Teljes váltás. Vissza az alapsíkra.)
- LAGUNA Bizony, így volt, kedves hallgatóim! Ámultak a srácok, s a diákokthonban szállóige lett: »Ember, zurück az anyaméhbe!« Másnak már nem is beszélek erről, csak neked, kedves hallgatóm. Jó úgy beszélni, hogy nem szólhat vissza senki, nem fintorog senki, nem nézi senki udvarias mosollyal fejem felett a semmit. Őszintén mondom hát, hogy kedves vagy. Kedves, mint Ivo, aki éppen így hallgatott, akinek mindent elmondhattam. Adélt is. Igen, Adélt. Hiszen nálánál nincs fontosabb. »A lét sója ő« — ahogy a költők mondanák. Mióta Ivo elment, Adél is csak olyan, mint egy negatív kép, nincs, akinek a figyelme előhívhatná emlékeimből azt a sok gyönyörűséget és gyötrelmet, amelyet Adél jelent. Igen, Ivo! Ő volt az utolsó ember, akivel még értettük egymást.
(Halk tánczene már az előbbi szöveg végén is. Aztán felerősödik, s hirtelen elnémul. Ismét erős tónusváltás: átbillenés Laguna és Ivo barátságának síkjára. Halk zene.)
- LAGUNA Nézd, Ivo! Neked elmondhatom. Te nem vagy író, aki emberi szenzációkra vadászik. Te futballista vagy és ember. Na, a belgrádi győzelemre!
(Koccintás.)
- IVO Egészségedre, Gyurikám!
- LAGUNA Nem is tudom, hol vadultam el tőlük. A költőtől. De hát biztosan érted te ezt, ha nem is magyarázom. Te is jogász lehetnél, ha akarnál. De akkor aligha dédelgetne így ez a lomha város.
- IVO Nem ezért futballozok, Gyuri!
- LAGUNA Na persze, így is doktor vagy, doktor Lazarević, s ilyen jóval kevesebb akad a futballszakmában, mint a jogászok között.

- IVO Félreérted a dolgot. Másért játszom. A játékért. Tudod, a jog túlságosan tekervényes sportág nekem. Ott több a csűrés-csavarás, mint amennyit az én gyomrom bevenne. S ha gólbá jut az ügy, valaki mindig rosszul jár. Néha nem is az, aki érdemli.
- LAGUNA És a futballban? Ott nem lehet veszteni?
- IVO Persze hogy lehet, de itt igazságosabbak a feltételek. És ha másként volna is! Szeretek játszani. Talán azért, mert szörnyen unom az úgynevezett művelt emberek fontoskodásait, a gőgöt, a törtetést.
- LAGUNA Igazad van. Én is ettől kaptam csömört. Úgy mérik egymást, mint az öregedő hetérák. Ha valaki egy rosszabb sort ír, kéjesen idézgetik. Szemforgató sajnálattal, de belül reszketve az örömtől: bedöglött a cimborá.
- IVO Hát verseny az itt is van, miközöttünk.
- LAGUNA Igen, de nem olyan labilis a mérték. Nálatok, aki tud, azt nem lehet kiütni. Hidd el, nem a bukott költő beszél belőlem. Mikor az lett a divat, írtam én »modern« verset is. Még Renolternek is elállt tőle a lélegzete.
(Váltás. Klubzsivaj.)
- RENOLTER Banda, szilencium! Csiba, kuss, mir, vagy ahogy akarjátok, tehát csend! Teljes szilencium, mert most egy finom lélek pihéget következnek. Na, ne sértődj meg, Laguna! Köztudott, hogy te kádenciára szoktál csinálni mindent, s holdvilágnál. (Kacagás.) Köztudott, hogy a mi esztétikánk más. Mi azt tartjuk, hogy a vers eleméntáris megnyilatkozás, s jobban szeretjük azt a költőt, aki vonít, mint aki cizelláltan turbékol. (Kacagás. »Úgy van! Úgy van!«) Szi-len-ci-um! De a szabadságot is szeretjük, ezért téged is meghallgatunk.
(Csituló zaj.)
- LAGUNA (túlkiabálva a zajt)
Hájas Apolló, most véred veszem.
Lantunk húrján akasztott melódiák visítnak.
Üvöltünk, makogunk, vonítunk.
S lefekszünk Dionüszosznak!
(Csend. Kitér a taps. Zaj: »Bravó! Bravó! Hogy volt! Hogy volt!«)
- LAGUNA (még egyszer elszavalja)
Hájas Apolló, most véred veszem.
Lantunk húrján akasztott melódiák visítnak.
Üvöltünk, makogunk, vonítunk.
S lefekszünk Dionüszosznak!
(Ismét taps. Zaj. Dicséretetek.)

- RENOLTER Látjátok, feleim? Nem mind kontár, aki ír mel. Persze a bomba egyelőre biztosítva és ki van fényesítve, de már benne van a versben.
- I. LÁNY »Lefekszünk Dionüszosznak!« Laguna Dionüszosz karjaiban! Brrr!
- RENOLTER Libuskám! Gágogás piano! A kép jó. Nem kell mindig arra gondolni, mint Móricka. Dionüszosz nemcsak parázna volt, de minden, ami szertelenség, s a »lefeküdni« igének a magyar nyelvben több jelentése is van.
- I. FIÚ Igen: esztétikailag, eszmeileg is lehet feküdni.
- RENOLTER Helyes. És ezen a síkon épp olyan sűrűn szokás fetrengeni, mint az eredeti síkon.
- II. FIÚ És dombon.
- II. LÁNY És völgyben.
- RENOLTER Pszt! Finomabban, széplelkek! Nem vagyunk a rohadó kapitalizmusban. Ha így elfajulunk, Laguna sírva fakad, s Adélt eltiltja tőlünk. Van valakinek konstruktív gondolata?
- I. FIÚ Persze hogy van. Mégpedig az, hogy a modernséghez nem elég a vonítás. A szemléletet és a struktúrát is újjá kell teremteni. Ez a vers csak külsőségeiben modern. Abban, hogy zavaros, de a lázadást még a régi jelképekkel: Apolló és Dionüszosz szembeállításával fejezi ki.
- RENOLTER Ez viszont akadémikus duma. Szerintem az a fontos, hogy a régi fogalmak új összefüggésekbe kerüljenek.
- I. FIÚ Szerintem meg az, hogy vadonatúj fogalmakat teremtsünk.
- RENOLTER Akkor keresztezd a pálpusztai sajtót a IX. szimfóniával. Szaga is lesz és szólni is fog. (Kacagás.)
- I. FIÚ Csak gúnyolódj! S közben ez a Laguna kiröhög bennünket. Nem vettétek észre, hogy mikor arról szaval, hogy lefekszünk Dionüszosznak, ettől egyáltalán nincs elragadtatva. Persze ösztönösen fintorog, de annál rosszabb.
- I. LÁNY Mert ez annak a jele, hogy vérében van az álharmónia, a gömbölyűség tisztelete.
- RENOLTER Ami a gömbölyűség tiszteletét illeti, ebben — szíves engedelmekkel — tudnék veled osztozkodni. Neked mi a véleményed, Adél?
(Visszaváltás.)

- IVO Micsoda vircsaft! Nem vágtaal szét közöttük, Gyurikám?
- LAGUNA Szétválni? Ugyan. Örültem, ha köztük lehettem. Pedig akkor már éreztem, hogy köztük csak lefelé mehetek. Adél is akkor kezdett kételkedni bennem. Folyton azt hallotta: Laguna megrekedt, Laguna az ágyban is a verlébakat számolja, Laguna ilyen epigon, olyan epigon. Bedöglött bomba, meg amit akarsz.
- IVO Ezt, látod, nem értem.
- LAGUNA Mit nem értesz? Besoroltak, s ha biztattak, magukban már akkor is csak legyintettek. Vagy röhögtek.
- IVO Ezt nem értem. Én ha átjátszom Beckenbauert, akkor nincs mese.
- LAGUNA Próbálnád meg Renoltert átjátszani!
- IVO És nem akadt, akinek sikerült?
- LAGUNA Akadt. Sajnos, akadt. De erről... Megjöhet Adél, s nem szereti, ha erről beszélek. És én sem szeretek erről beszélni.
- IVO Ahogy akarod. De hát a lényegét mindenki tudja.
- LAGUNA A lényegét. De nem a lényeg volt a lényeg. Érted? Nem az, hogy Adél egyévi házasság után egyszer csak elment Zádorral.
- IVO Nem értem. Nem értem.
- LAGUNA Persze hogy nem. Mert a lényeg a vers volt. A vers, ami után én hasztalan loholtam. Zádor egyszer beszélt Adéllal. S akkor, a lídóbeli matinéen már olyan verset mondott, mintha speciel Adélnak írta volna. Csak neki. Igen, akkor kaptam az életre szóló dőfést. *(Lehalkítva.)* Mert az már szeretkezés volt. Szeretkezés nyílt színen. *(Váltás. Valaki szaval, de messze, a szöveg nem érthető. Aztán felerősödik.)*
- ZÁDOR Sóhegyet rágtam át, míg hozzád jutottam,
Rühes bestiák elöl futottam.
Égre nyílalló orgonasípok,
Ti is szennyvízzel itattatok.
Most Bach hőmpölyög és sirály köröz fölöttem,
Hogy öled édenében kikötöttem.
(Tapsvihar. Váltás.)
- LAGUNA Hát csoda, mondd, Ivo, csoda, hogy ettől az az éden?...
— Na, egészségedre!
- IVO Igyál csak. Nem esik jól. S nem is értem. A vers mint-ha szép lenne. Hogy is volt? Tudod fejből?

- LAGUNA Sajnos nagyon is. *(Elmondja a verset.)*
- IVO »Hogy öled édenében kikötöttem.« Azt hiszem, értem. Akinek ilyet írnak...
- LAGUNA Ugyan. Előtte két évvel már megjelent az Égtájban.
- IVO És Adél nem tudta?
- LAGUNA Dehogynem. Ő minden új verset ismer. Mint más a táncdalokat.
- IVO Jaj, de furcsák vagytok ti irodalmárok! Hát lehet ezt érteni, Gyurikám?
- LAGUNA Ha már ennyire érdekel, megmondom: lehet. És meg is magyarázom, bár nem sok örömem telik benne. Hogy is mondjam?! Adél olyan... Adél olyan, mint az oxigén: fellobban tőle a parázs, s minden kigyúl, amit ő szeret. Ahogy át tudja élni azt, ami neki tetszik, ahogy nézni tud, abban együtt van hála, áhítat, megrendültség. S valami intim cinkosság, ami azt sugallja... Fenét sugallja: sugározza, hogy én, és csak én értelek téged. Helyes és természetes, hogy a többieknek is teiszel, de ők csak egyszerű nézők vagy hallgatók, de én, én, Csókai Adél együtt hálok a gondolataiddal s mindeneddal. Ettől, ettől a meghitt sugárzástól bolondult meg Zádor is. Az utolsó sorokat már egyenesen Adélnak mondta: »Most Bach hömpölyög és sirály köröz fölöttem, Hogy öled édenében kikötöttem.«
- IVO Nem tudom, minél többször hallom, annál gyanúsabb nekem ez a hömpölygés. Bach fölött sirály. Bach zenéről van szó, vagy egy patakról? Ha sirályok köröznek, akkor csak a patak lehet, de a patak nem hömpölyög.
- LAGUNA Ugyan, Ivókám! Hát éppen ez benne az izgalmas. Az, hogy zene is meg patak is. Meg Adél is.
- IVO S ettől kellett elolvadni?
- LAGUNA Azt nem hiszem, hogy Adél elolvadt volna. Csak a szeme kapcsolt hármasságra és csak fénylett, fénylett, de hogy az én férji méltóságomon lyukat égett ez a sugárzás, azt azóta is érzem. »No jöjjön, szépasszony« — mondta Zádor a matiné után.
- IVO S Adél?
- LAGUNA Adél ezt a hívást olyan természetesnek vette, mintha gyerekkoruk óta ismernék egymást. Mintha Zádor fáradtságára gyógyszerként egyenesen őt rendelték volna a költészet istenei.

- IVO Na, egészségünkre!
(Koccintás.)
- LAGUNA Szervusz!
- IVO És akkor éjszaka el is ment?
- LAGUNA Zádor?
- IVO Nem. Zádor és Adél.
- LAGUNA Két nap múlva mentek el. De hagyjuk ezt. Minden perc-
ben itt lehet!
- IVO De hát valamivel csak megokolta. Vagy egy szót sem
szólt?
- LAGUNA Szólt. Igaz, nem nekem. Az apjának. Az öreg nagyon
bezsongott. Nem értette az egészséget. Agronómus.
(Váltás.)
- ADÉL Ne haragudjatok. El kell mennem.
- ADÉL APJA Kell, kell. Ki kényszerít? Az a liba eszed.
- ADÉL Ti ezt nem értitek. Itt minden közönséges, olcsó, mint
egy kültekki kocsmában. Az ember él harminc, negyven,
ötven évet, s elkopik, mint egy cipősarok. Élni kellene,
apa, nem érted? Levegő kellene, fény, levegő, s nem
ez a poshadt kisszerűség.
- ADÉL APJA Poshadt, kisszerű?! Meg vagy te kergülve? Te vagy
ilyen, édes lányom, azért érzed ilyenek a világot. Min-
denütt lehet tartalmasan élni, de aki élődsi, arra min-
denütt ráragad a nihil.
- ADÉL Az a baj, apa, hogy te ezt nem is érthe...
- ADÉL APJA Az a baj, igen, az a baj, hogy ma mindenki a rekord-
rekre figyel, a szenzációkra. Néha még én is. De azért
nem kell megkergülni. Megnézzük azt a csodacsatárt,
és Jézus. Másnap csináljuk tovább a dolgunkat.
- ADÉL Neked Zádor csodacsatár? Mondom, apa, hogy nem ért-
heted te az én szomjúságomat.
- ADÉL APJA Félek, hogy jobban, mint kívánnám. Tudod, mi a te
»szomjúságod«? Részegség. Részeg lepke vagy, érted?
És úgy is fogsz jární. Mert Zádor, ha nagy költő, ak-
kor nem máról holnapra lett naggyá, hanem meg kel-
lett érte dolgoznia. S nehéz elhinnem, hogy akivel együtt
volt, együtt az ismeretlenségben, az albérlésben, hát azt
most faképnél hagyja.
- ADÉL Ez nem érdekel.

- ADÉL APJA És ha megteszi, te is járhatsz úgy, vagy még rosszabbul. Az majd fog érdekelni. Nem lenne tisztességesebb, ha a férjeddal együtt kezdenétek valami érdemes dolgot?
(Váltás.)
- IVO És mégis elment.
- LAGUNA Elment.
- IVO Neked semmit se mondott?
- LAGUNA Bár ne mondott volna! De akkor még én is büszkébb voltam. Gorombaságokat vágtam az arcába, s ő is kíméletlen volt.
(Váltás.)
- ADÉL Miért ne hihetném, hogy szeret, s hogy kitart mellettem? Nem rendelkezem mindazzal, amire egy költőnek szüksége van? A felesége műveltebb, szebb nálam? Elmegek és kész.
(Váltás.)
- LAGUNA S mit is mondhattam volna erre? Hát nem volt igaz? Adél csakugyan úgy értette Zádor verseit, hogy a felesége se jobban. Persze egy férfi helyzete sokkal nehezebb. Annak produkálnia kell, barátom! Produkálnia, az isten verje meg! A nőnek meg csak ámulnia, fénylenie, megértenie. Micsoda egyenlőtlenség! Költővé lenni, vagy költőfeleséggé! Micsoda különbség, Ivókám? »Öled édenel.« Micsoda távolságokon segíti át a nőt ez az éden! S miért ne hihetné valamennyi, hogy őt is átsegítheti? Hallgatsz? Csúnya dolog, hogy így kibeszélem magunkat.
- IVO Ugyan! Csak folytasd.
- LAGUNA Nincs tovább. A többit tudod: elment.
- IVO Igen, de vissza is jött. Hogy tudtad visszafogadni?
- LAGUNA Hogy tudtam, hogy tudtam? Több joggal kérdezhethetéd, hogy tudtam nélküle élni. Inkább magamat vádoztam, mint őt. Mert ne hidd, hogy rossz volt, még kacér sem. Nem riszálta magát, mint annyi nő, s nem is kezdeményezett soha. Csak volt, mint a gyümölcs, s aki látta, annak ugyanaz jutott róla eszébe. Ha egy fontosabb férfi megjelent, a többi nő elkezdett rezegni. Ő csak hallgatott, s mégis néma szövetség támadt közte meg a fickó között.
- IVO De hát miért? Hogy van ez? Miféle isten áldása, vagy...?

- LAGUNA Mondd csak nyugodtan: Isten verése. Én mindig együtt érzem e kettőt: »sarki hideget, sivatagi hőt«. Ezt is egy költő írta. Adél varázsa? A puszta léte. Hangjának tónusa, álmatag nézése, hallgatásában a titkot tudók rejtelmessége. A mozdulatai! Mintha egy régről ismert játék, egy gyermekkori jelrendszer intim megnyilatkozásai lennének. Így érezte ezt mindenki, akit ő kedvelt. S én sohase érezhettem, hogy egészen az enyém, hogy csak az enyém.
- IVO S mikor visszajött, azután sem?
- LAGUNA Egy percig sem. Nem magyarázkodott. Nem mentegetődzött. Ennyit mondott: »Visszajöttem, Laguna. Próbáljuk meg újrakezdeni.«
- IVO S mit válaszoltál?
- LAGUNA Semmit. Reszkettem az örömtől, hogy visszajött, s a félelemtől, hogy az egész csak tréfa, komédia. És arcán, a kiméertség, az önérzet mögött nagy vereség nyomait észleltem. Teát főztem neki, s lábujjhegyen jártam, hogy fel ne ébresszem.
- IVO Megérte.
- LAGUNA Igen. Sokat csitult. Figyelmesebb lett, szívesen jön a meccsokra, élvezi, mikor a közönség dühöng vagy hálás az ítéleteimért. Belgrádba is velünk jön. Együtt megyünk, vagy te a csapattal mész?
- IVO Mehetünk együtt is, ha téged nem zavar.
- LAGUNA Miért zavarna?
- IVO Hát a bírói etika, tudod. Nagy a tét. És a Concordia minden eszközzel védekezni fog. Ha mégis győzünk, könnyen neked eshetnek a belgrádi lapok.
- LAGUNA Nézd, ilyesmivel mindig számolni kell ebben a szakmában, de ott lesznek a szövetség képviselői is, ellenőrizhetik. Azt érzem, hogy rázós meccs lesz, de évek óta várok már egy ilyen alkalomra. Az az igazság, hogy nem is a játékvezetéssel nyertem meg a szövetséget, hanem a cikkeimmal.
- IVO Na, ne szerénykedj! Bár azt én is hallottam, hogy Lócsán, az elnök kívülről megtanulta, amit zágrábi produkciójáról írtál.
- LAGUNA Hízelegtem volna?

- IVO Nem, nem hiszem. Biztosan az tetszett, hogy úgy írtál róla, mintha egy regényt elmeztél volna. (*Mintha olvasná.*) »Közönség és bíró konfliktusát, az időhúzás miatti ingerültséget a játék iramának erőteljes, határozott fokozásával oszlatta el.«
- LAGUNA Gondolod, hogy ezért?
- IVO Dehogy. És ha ezért kedvelne is?! Jó bíró vagy és kész. Az csak melletted szól, ha újságíró is vagy. Jobb a kontrollod, mint a többinek, s a játék szépségére is vigyázol.
- LAGUNA Igyekszem. Igyekszem. Mehettem volna a kulturális rovathoz is, de ragaszkodtam a sporthoz. Az elemzőkészséget itt is hasznosíthattam, s nem kellett vesződnöm a helyi klasszikusokkal. Ha egy futballistáról megírom, hogy nincs stílusa, vagy hogy a formája hanyatlóban, azt szó nélkül tudomásul veszik. De ha Csobolyó Szilviáról megírom, hogy raccsol, akkor a végrendeletem is megírhatom.
(*Csengetés, ajtónyitás zaja.*)
- IVO Biztos Adél.
- ADÉL Szevasztok!
- IVO Szervusz!
- LAGUNA Szervusz! Már azt hittük, elraboltak, vagy lenyelt az óriás bálna.
- ADÉL Éhes disznó... A bálna pedig anyabálna, Laguna, tehát nőnemű, s így én se serkenthetem már életre.
- LAGUNA Ne keseredj el! Ránk számíthatsz!
- ADÉL Helyes. Akkor hozz egy üveg bort, mert látom, a készletnek vége. Ami akkor is bűn, ha te ittrad meg egymagad, ha meg Ivót is bevontad, akkor a Duna FK egész vezetőségét rád uszítom.
- LAGUNA Tán te lettél a kondíciófelelős?
- ADÉL Na elég, Laguna! Ne üzemeltesd a szellemességed, mert elfogy. Indíts! Bikavért kérünk!
- LAGUNA Jó, jó! Tisztelem én a terrort. Megyek, megcsapolom akár a csókai gulyát is, ha parancsolod. (*Ei.*)
- IVO Mért beszélsz így vele?
- ADÉL Mert ki nem állhatom.
- IVO Mért nem állhatod?

- ADÉL Mert . . . mert olyan tézstaszerű.
- IVO Ez nem igaz.
- ADÉL Honnét tudhatnád te ezt? Nem külsőre. A lényege tézstaszerű. Reszket a feltűnésért, a jelenlétéért. Költő, újságíró, futballbíró, dzsesszénekes, lenne még cirkuszi foka is, csak szerepelhessen. Felhangolódik s összeesik, mint a gumimatrac.
- IVO De azért jól megvagy rajta?
- ADÉL Megvagyok. De nagylelkű lettél! Mi bánt? Az, hogy veled élek, vagy az, hogy élek?
- IVO Minden.
- ADÉL Nem az én kedvemért van így. Te kívánod ezt a komfortos keretet.
- IVO Mikor Zádortól visszajöttél, még nem szerettelek. Miat-tam bújtál vissza a régi fészekbe?
- ADÉL Nem miattad, csak azért, mert nem volt hova mennem. S ha ilyen vallatós kedvedben vagy, megmondhatom: valamikor szerettem is Lagunát. A jószágot sem szabad lebecsülni.
- IVO Igen, azt kellene elfelejtenem, visszaperelnem az időtől. A belgrádi éveket.
(Váltás, tánczene, érzelmes, az ifjonti szerelmekhez illő.)
- ADÉL *(hangfogós mámorral)* Laguna, hallod? Ne bújj belém ennyire! Te szopós borjú. Ki se nézné belőle az emberlánya. *(A zene felerősödik, aztán elhalkul.)* Tudod mit csinálsz, apródocskám? Ébren vagy egyáltalán? Na, csak szédülj, aludj, te csengőbárány. »Adél dús, Adél jó. Lányarcodat a nap meg nem süti nála, Sátrában aluszol, a széltől is ő...« — Hu, ébredj te csirkefogó! Összepréseled az ujjaimat!
(A zene ismét felerősödik s elúszik. Visszaváltás az előbbi síkra.)
- ADÉL Igen. Szerettem. De sohasem éreztem, hogy ő az a férfiember, akiért születtem.
- IVO Az Zádor lett volna ugyebár?
- ADÉL A futballpályán finomabb vagy, Lazarević doktor. De válaszolhatok. Más a vers és más az ember. Megeshet, hogy az ember, aki a teljességet versbe tudja fogni, otthon, magánemberként csonka, mint egy tuskó. Zádor ilyen volt. Elfogadta a szerelmet, de az esze mindig a versen járt, tárgynak tekintett, cselédnek. Néha ráes-

mélt, hogy mit vállaltam érte. Olyankor imádott, babusgatott. Egy óráig. Vagy öt percig. Aztán mintha elválták volna.

- IVO Így jöhettek én.
- ADÉL Ha kínoz ez a módszeres áttekintés, megérdemled. Te szorgalmaztad.
- IVO Nem a gyötirelemért. Az elemzés perverzióját meghagyom a széplelkeknek. Én futballista vagyok.
- ADÉL És gólra törő, ugyebár?
- IVO Igen. És szerelmes, hogy behöhlyülök.
- ADÉL *(megenyhülve)* Ez nem látszik rajtad, te inkvizítor. Te kedves.
- IVO Majd fog. Mert torkig vagyok már ezzel a meghitt háromszöggel. A zenehallgatásokkal, az önfegyelemmel, Laguna hitvesi ellágyulásaival, a te diplomáciai húzásaival. Mindennel.
- ADÉL De hát én vagyok a hibás? Mindent megtettem, amit akartál.
- IVO Igaz, kedves. És ne haragudj. Mindjárt itt lesz. Nekem te kellesz, a keretek nélkül, mindenki nélkül. Elviszlek innen. Aláírom a francia szerződést.
- ADÉL És a Duna FK, a rajongó szurkolók? *(Ajtónyitás, lépések zaja.)* Megjött Gyuri.
- LAGUNA A küldönc megérkezett. A csókai gulya hálás, hogy vérét Csókai Adél poharába eresztheti.
- ADÉL Jézusom, milyen bővérű az a ménes! Ennyi bikavérben akár fürödhetnek is.
- IVO Hát akkor mulassatok jól, fürödjetek! Nekem, sajnós, mennem kell, már így is áthágtam a labdarúgótörvényeket.
- LAGUNA Hágjad még néhány percig, Ivókám. Na, ne siess! A belgrádi utat is meg kell beszélnünk.
- ADÉL Megvesztegetjük Lagunát.
- LAGUNA Arról szó sem lehet. Igazságos leszek, mint Justitia.
- ADÉL És olyan vak.
- IVO Győzzön a jobbik, barátaim! Viszontlátásra vasárnap reggel!
(Váltás: Mérkőzés zaja, ordítás, tülkölés, kolompolás, hangpárbaj. Elhalkul.)

RIPORTER

Hallják, kedves hallgatóim? Hallják? A léggömb pattanásig feszült. Nem csoda, a bajnokság a tét. És a Concordiának ehhez elég a döntetlen. Áll a játék, kedves hallgatóim. A gyűrök meg az edzők bent a pályán, a közönség örvénylik. *(Az előbbi zaj felerősödik.)* Dikić II-t ápolják. Tehát, kedves hallgatóim, a Concordiának elég a döntetlen. Persze hogy húzza az időt. Ettől ideges a Duna FK. A vendégek hajtanak, mint az ördögök. Zuhannak a labdára. Néha nemcsak a labdára. A bíró igyekszik kézben tartani a mérkőzést, igazságos, de a kemény játékot nem fújja le. Az időhúzást beszámítja, s most Dikić II. felvágásáért figyelmeztette a belgrádi csapat kapitányát. Végre ismét elindult a labda. 0:0 az eredmény, kedves hallgatóim, s már csak négy perc van hátra. Duna FK, Duna FK! Négy perc az élet. Ha meddőn megy el, ha a Concordia kihúzza, övé a bajnokság, s a részvétel joga a bajnokcsapatok kupájában. A dunaszéki szurkolók szinte kétségbeesve biztatják csapatukat. *(Felerősödik a biztatás.)* S azok hajtanak is, mint az ördögök. Most éppen Bogdanoviciónál van a labda. Fut a partvonal mentén. Bead? Nem ad? Már lent van az alapvonalnál. A balhátvéd üldözi. Beéri? Nem. A jobbszélső a kapu elé íveli a labdát. A tizenhatosnál Lazarević, a Duna FK legendás középcsatára kapja. Lekezeli. Remek. Egy négyzetméteren belül. Ragad rá a labda. Fordul. Na most! Felvagták! *(Harsány fütty. Óriási hangorkán, kolompolás, kiabálás: »Tizenegyes! Tizenegyes! Fújj, bíról! Fújj, bíról!«)* Hű, de kritikus helyzet, kedves hallgatóim. Lazarević doktor a földön. Laguna játékvezető a tizenegyesre mutat. Féltelmetes helyzet, kedves hallgatóim. Az utolsó percekben tizenegyeset ítélni. És ilyen gyanús eset miatt! Innen nem látszik jól, de én úgy láttam, hogy a tizenhatoson történt a felvágás. Igaz, hogy gólhelyzetben. *(A játéktér zaja felerősödik, aztán hirtelen csend.)* Úgy látszik, Laguna sem biztos a dolgában. Most kérdi meg a partjelzőt. Na most dől el, kedves hallgatóim. A bajnokság sorsa dől el ebben a pillanatban. Úgy látom, a partjelző széttárja a karját. Ő se látta pontosan?

SZURKOLÓ

(kiáltva) A partjelző azt mondta, hogy a vonal körül történt.

RIPORTER

Igen, kedves hallgatóim. A döntés Laguna György kezében van. Lazarević doktor még a földön. Most teszik fel a hordágyra. És Laguna játékvezető a tizenegyesre mutat. *(Iszonyú hangzavar, füttyülés.)* A Concordia tiltakozik, körülveszik a játékvezetőt. A közönség őrjöng,

kedves hallgatóim. Bevonul a rendőrség. Laguna hajthatatlan. A játékosok kihúzódnak a tizenhatoson kívülre. A labda a tizenegyes ponton. A kapus farkasszemet néz Dikić II-vel, aki a büntetőt rúgja. A jobbszélső neki-szalad. Gól! *(Minden eddiginél nagyobb hangzavar.)* Hogy mi lesz itt, kedves hallgatóim?! Már csak egy-két perc lehet hátra. *(Közben a zaj hallatszik.)* A közönség tajtékzik. A rendőrök sorfalat állnak. Az újrakezdésre talán még lesz idő. Már a Concordia sem siet. Ezen nem lehet változtatni. De a közönség, hú, mi van itt, kedves hallgatóim! A labda elindult. *(Éles fütty háromszor.)* Igen, a mérkőzésnek vége. A bajnokságot tehát a Duna FK nyerte, kedves hallgatóim. De vajon vége van-e csakugyan? Rosszak a sejtéseim. A kijárat, mint a méhkas. De a rendőrök is ott vannak. Lagunát a Duna FK játékosai veszik közre. Most érték a kijáratához. Hú, hát ez meg mi? Vízsugár? Biztosan szódavizes üvegből. Most meg már üvegek is röpülnek. Na, Laguna elvtárs, ezt a hosszabbítást elengedte volna.

(Rendőrsípolás, zaj — elúszik. Váltás. A szerkesztőségben. Irógépkopogás, beszélgetés, telefonálás.)

- I. ÚJSÁGÍRÓ Hogy ott mi volt, barátaim! Ivónak kutya baja, de Laguna homlokán tíz centis sebet vágott a törött palack.
- II. ÚJSÁGÍRÓ De a Tribün melyet vágott! Olvastátok? »Botrányos játékvezetés!«
- III. ÚJSÁGÍRÓ A Periszkóp meg így kezdi: »Elfütyült bajnokság.«
- I. ÚJSÁGÍRÓ Ez mind semmi! Hallgassátok csak az Éjféli Magazint. Az eleje nem érdekes. Azt meséli el, hogy Lagunának jó barátságban vannak Ivóval. Különösen Laguna neje. S itt figyeljetek: »Aki meccsről meccsre remegő szívvel kíséri Lazarević doktor — házon belül Ivo — izgalmas alakításait.« Nem rossz ugye? *(Nevetés.)* Folytatom: »Nem csoda hát, ha a sorsdöntő belgrádi mérkőzésen is jelen volt, s ha jelenlétében Laguna György tizenegyessel engesztelte ki nejét a Lazarević doktoron esett vétségért. Ki gondolná, hogy ilyen családias játék a futball, s csak gratulálni tudunk a játékvezető-szövetségnek, hogy ezt a sokszor durvának bélyegzett sportot a férfinagy-lelkűség terepévé avatta. Ha a közönség ilyen világosan látta volna az érdekek szövevényét, felháborodás helyett bizonyára nászdalokat énekelte volna. Sebaj! Majd jövőre. Addig pedig éljenek a szép asszonyok! Sose halunk meg. Hurrá!« *(Hangos kacagás.)*
- (Váltás. Színhely: Lagunának lakása.)*

- LAGUNA *(olvassa az előbbi szöveget)* »... felháborodás helyett bizonyára nász... *(akadozva)* bizonyára nászdalokat énekelt volna...« Gyalázat! Hát itt már mindent lehet?
- ADÉL Válaszolni akarsz?
- LAGUNA Én ebben az ügyben? *(Tárcsázik.)* Felhívom az öreget. Halló! Igen, itt Laguna. Dénes bátyám, olvastad? Na, akkor nem kell ecsetelnem a helyzetet. Szavamra mondom, hogy tizenegyes volt. Nem értem.
- DÉNES *(alig hallhatóan a telefonból)* Vitatkozni lehetne róla. De nagyon veled érzek. Ez kalózkodás, amit az Éjjeli csinál.
- LAGUNA Remélem, Dénes bátyám, ezt meg is írjátok.
- DÉNES Persze, persze meg is írhatnánk, de ez nem volna politikai eljárás.
- LAGUNA Hogyhogy nem volna?
- DÉNES Nézd, az a gól azoknak a szerencsés góloknak egyike, amelyek mindig megeshetnek, amíg a labda gömbölyű és forog, de a közönség sohasem bocsátja meg a bírónak.
- LAGUNA De az istenért, Dénes bátyám! Hát az én bírói, újságírói tisztességem az semmi? Maradjon rajta ez a mocskok?
- DÉNES Nem kell a dolgot dramatizálni, Laguna! Ennyi kellemetlen látszat közepette legjobb hallgatni. A város érdeke is ezt kívánja. A két pont s ezzel a bajnokság a miénk, a dühöngés joga meg a Concordiáé.
- LAGUNA S persze az enyém. Hát nem, Dénes bátyám. Ha rajtam hagyjátok ezt a sarat, elköszönök tőletek.
- DÉNES Ahogy akarod, ahogy akarod, barátom.
- LAGUNA *(lecsapja a kagylót)* Cserbenhagytak. Képmutató, vén tetű! Ott egyen meg benneteket a fene, ahol vagytok! Elköszöntem. Legalább nem kell naponta végighallgatnom a részeges Bakács legújabb remekművét. Meg a Riskó fogadkozásait, hogy holnapután végre megírja az egész vircsafról, amit tíz éve meg akar írni.
(Csengetés.)
- ADÉL Ivo jön.
- IVO Szervusztok!
- ADÉL Szervusz! Ül le!
- LAGUNA Ha nem félsz, hogy ártunk a jóhírednek.

- IVO Ugyan, Gyuri! Ne tetézd a keserűséget. Elég az, ami van. Tenni ez ellen sokat, sajnos, nem lehet. A firkászok fullánkja fáradhatatlan. Pofonnal sem győzné az ember. De viselni sem lehet. Én, amit tehettem, megtettem. Beszéltem a játékevezető-szövetség elnökével. Régről ismerjük egymást. Ha elmentem, hívd fel telefonon. És aláírtam a francia szerződést. Holnapután utazom. Kérlek, ne haragudj!
- LAGUNA Ivo, édes barátom! Adél, beszélj vele! Ezt nem kívánhatom. És nem lehet, hogy elmenj. Úgy élünk, mint a testvérek.
- IVO Ezt is köszönöm, és mindent, ami megköszönhető. Na, ég veletek!
(Ajtónyitás, ajtócsukás, csend.)
- LAGUNA *(halkan)* Mért nem tartottad vissza?
- ADÉL Úgysem maradt volna.
- LAGUNA Hát mit szólna ehhez?
- ADÉL Semmit.
- LAGUNA Semmit?
- ADÉL Semmit. Vagy ha muszáj, hát ennyit: az újságoknak igazuk van.
- LAGUNA Megörültél? Hogy mondhatod ilyet, hiszen még az idegenek is elismerik, hogy a tizenegyes nem volt joggal?!
- ADÉL Lehet, de jogos sem volt. S te azért adtad meg, mert gavallér akartál lenni Ivóval szemben.
- LAGUNA S ezért éppen te teszel szemrehányást? Éppen te? Éppen te?
- ADÉL Éppen én, mert engem is megszégyenítettél, s mert utálok, ha egy versenyző zöld asztalnál akarja megnyerni azt a meccset, amelyet a pályán elvesztett.
- LAGUNA Nem értelek. Biz' isten nem értelek.
- ADÉL Mert gyáva vagy megérteni. Pedig világos, amit mondtam: le akartad kötelezni Ivót, hogy a bíróként szerzett tőkét magánéletedben kamatoztasd. Pedig tudd meg: ott más a pénznem. S egyik a másikra nem váltható át. S persze hogy ráfizettél erre a manipulációra. Csak az a baj, hogy nemcsak te fizettél rá.
- LAGUNA Kíméletlen vagy, de elviselem. És igazságtalan is. Ha úgy volna is, mint állítod, nem eltervelten, csak önkén-

telenül tehettem, s a helyzettel így sem éltem vissza: jogom volt a tizenegyest megadni, s most már nem is nyugszom addig, amíg az elégtételt ki nem harcolom.

- ADÉL Te meg a harc! Ugyan, Laguna! Holnapra kialszod, s örülsz, ha a második hízában bíraskodhatsz. Nem ilyenek azok az emberek, akik valamit ki is tudnak harcolni. Ahhoz nem elég a szerep, ahhoz valami ügy is kell vagy rögeszme, de akit csak a szerep izgat, az így jár, mint te.
- LAGUNA Kérlek, hagyd ezt abba! A keserűség beszél belőled. Igaz, nem vagyok heroikus természet. Majd meglátnád, mit csinálna veled egy hérosz, de ezt hagyjuk. Függeszszük föl ezt a civakodást! Kérlek, várd ki, amíg az ügy végére járok.
- ADÉL Kérlek szépen. Függeszszük. Akár magunkat is.
- LAGUNA No, ne légy ilyen keserű! Máris hívom a központot, magát Lócsánt, ha a föld alól is. (Tárcsáz.) Csak otthon lenne. (Várakozás.) Halló! Halló! Lócsán lakás? Elnézést, elnök elvtárs. Itt Laguna, Laguna György beszél.
- LÓCSÁN Kitalálom, miért hívott, Laguna elvtárs! És biztosíthatom, hogy a maga pártján vagyunk.
- LAGUNA Nagyon-nagyon köszönöm, elnök elvtárs. Már fegyelmet akartam kérni magam ellen.
- LÓCSÁN Erre semmi szükség. Ott voltam. A tizenegyes jogos volt. Ha más mérkőzésállásnál történt volna, s ha nem ilyen nagy a tét, nem lett volna ilyen botrány belőle.
- LAGUNA Bizony sokba került nekem ez a meocs, s még mindig nincs vége. De ha a bírák szövetsége nyilatkozik, talán a firkászok is abbahagyják a gyalázkodást.
- LÓCSÁN Ezt azért nem ígérhetem, Laguna elvtárs.
- LAGUNA De hát miért?
- LÓCSÁN Nézze, Laguna! Maga formailag helyesen járt el. De vannak íratlan törvények is, s aki ezeket is érzi, az csak közvetett szabadrúgást ítélt volna abban a helyzetben. S aztán meg a személyes konstellációk is zavaróak.
- LAGUNA Személyes konstellációk? De az istenért, mire céloz, Lócsán elvtárs?
- LÓCSÁN No ne vegye a szívére. Megámtem önt, és ne higgye, hogy amit mondok, szenteltvíz. Maga tehetséges játékvezető és művelt ember. A bécsi Rapid és a moszkvai Torpedó között esedékes kupameccsre tőlünk kérték

bírót. Addig elcsitul ez a mostani háborgás. Magát küldjük. Gondolja meg! Elődöntő. Ott lesznek a FIFA-tól is. Tegye túl magát ezen a cirkuszon, s készüljön a bécsi rangadóra!

(Hangfüggöny. Visszaváltás az eredeti síkra, ahol Laguna a közönséghez beszélt.)

LAGUNA

Hát túltettem magam, kedves hallgatóm. Mit is tehettem volna? Adél is ezt tanácsolta: készüljek. Hát készülök, s ezt a mérközést, esküszöm, én fogom megnyerni. S aztán megnyílnak előttem a világhírű stadionok: az angol, a dél-amerikai arénák. Csak most sikerüljön! Akkor még lesz szerencsénk egymáshoz, hedves hallgatóm! Most talán sértőnek érzed ezt a tegezést, s igazad is lehet. Nem vagyok valami rangos partner. Ki se mozdulok itthonról, mert az emberek összeröhögnek mögöttem. Rossz ez így, cudar helyzet, mintha nyílt sebbel járnék, s a szél folyton fújná rá a port meg a füstöt. Adél alig beszél. Örül a bécsi útnak, de különben néma. És Ivo sincs, hogy meghallgasson, hogy az ő csendes, finom figyelme enyhítsen ezen a szörnyű blokádon. De lesz ez még jobban is, kedves hallgatóm! Nem leszek én mindig ilyen panaszos partner, ilyen elárvult rokon. Csak ez a bécsi fellépés sikerüljön... És sikerülnie kell!

(Váltás.)

RIPORTER

Kedves hallgatóink, a Prater stadionból jelentkezünk. Az érdeklődés rendkívüli, ami nem csoda, hiszen most dől el, ki lesz a kupagyőztesek Európa-kupája döntőjének egyik résztvevője. Az osztrák lapok kivétel nélkül Rapid-győzelmet várnak, s azt vár a közönség is, de attól tartok, hogy nagyon meg kell küzdeni ezért a győzelemért. A szovjet csapat vezetői nemigen nyilatkoztak, de nyílt titok, hogy ők is győzni jöttek, s az is, hogy a Torpedó küzdő szellemű, kiegyenlített szinten játszó, remek együttes. Nagy harcra van tehát kilátás. A közönség máris tombol, most, amikor Laguna György sípjelére Wagner a labdát elindítja... *(Hangorkán, elcsitul, kapcsolás.)* Alig néhány perc van még hátra a mérkőzésből, kedves hallgatóink. Akik nem hallgatták elejétől a közvetítést, azoknak elmondhatom, hogy vérbeli kupaküzdelmet szalasztottak el. Már az első perctől kezdve feszült volt a hangulat. A lelátókon zúgott a biztatás, szóltak a kolompok, — a hazai együttes szinte szárnyakat kapott. A 40. percben meg is szerezte a vezetést, de a Torpedó nem adta fel a harcot. A szovjet játékosok nem ismertek elveszett labdát. Parázs ütkö-

zések váltogatták egymást. Fordulás után a Rapid az eredmény tartására, az iram lefékezésére törekedett. Ettől még idegesebb lett a játék. A jugoszláv bíró, Laguna György azonban nem engedte ki kezéből a meccset. Minden szabálytalanságot megtorolt, de nem fűtyülte szét mégsem a mérkőzést. Különösen az előny-szabály alkalmazásában jeleskedett. Jó szemű, igazságos, kitűnő játékvezetőt ismertünk meg benne. A közön-ség többször megtapsolta. *(A zaj felerősödik. Fűtyülés.)* Most azonban ellene tüntetnek a nézők, mert időhú-zásért figyelmeztette a Rapid kapusát. De a bírónak iga-za van, kedves hallgatóink. A szovjetek támadnak, tá-madnak, de igen fegyelmezetten. Levegőben az egyen-lítő gól. Érthető, ha a Rapid húzza az időt. Érthető, de szabálytalan. Mindössze két perc van hátra, de senki sem mozdul a helyéről. Hogy is mozdulna, mikor a vé-dekezésbe húzódott osztrák csapat most mégis táma-dással kísérletezik. No nem látszik túl veszélyesnek, hiszen mindössze három csatár van elől. Most éppen Linder, a balösszekötő cselez, és sikerül is. Na most egy jó beadás! De nem, még egy csel, még egy csel, ez is sikerül. *(Forte.)* Góóó! Góóó! De milyen parádés gól, s milyen nagyszerű alakítás! *(Rivalgás.)* Ezzel a meccs el is dőlt, kedves hallgatóink. A Torpedó legénysége szo-morúan áll fel a kezdéshez. De nem is csoda, hiszen derekasan futballoztak, s ha több a szerencsájük, az eredmény fordított is lehetne. *(Éles fűtty, háromszor.)* Igen, kedves hallgatóink, Laguna György játékvezető sípszavát hallották. Vége a találkozóknak, amelyről el-mondható, hogy kitűnő játékvezetés mellett mintaszerű-en zajlott. Most is, hogy a csapatok üdvözlésre felálltak *(hallatszik az üdvözlő kiáltás)*, a Torpedó csapatkapitá-nya megöleli a Rapid kapitányát, majd mindketten oda-mennek a jugoszláv játékvezetőhöz, s megköszönik a jó bírászkodást. *(Hangszóró: »Laguna Györgyöt Mr. Sten-ley várja a díszpáholyban!«)* Jól hallották, kedves hall-gatóink! A FIFA elnöke is itt van, s bizonyára ő is gra-tulál majd a tehetséges játékvezetőnek. Ezt tesszük mi is, mert nagy része van abban, hogy ez a nagyszerű küzdelem ilyen sportszerűen, ilyen jó iramban... *(A hang elúszik.)*

(Váltás. A mérkőzés elcsituló zaja közepette.)

Mr. STANLEY Helló, Mr. Laguna! Gratulálók! Mind a FIFA, mind a magam nevében. Tartottunk ettől a mérkőzéstől, s örü-lünk, hogy ilyen remekül sikerült. Gratulálók, gratulálók!

LAGUNA Ó, nagyon köszönöm, Mr. Stanley. A csapatoké az ér-dem.

- Mr. STANLEY No, no, csak ne szerénykedjen. Mi is láttuk a meccset. Ehhez intelligens erély kellett. Különben könnyen elsza-
badulhatott volna a pokol. Ismét gratulálok tehát, s meg-
hívom a bankettre, ahol majd megbeszéljük a további
együttműködést.
- LAGUNA Hálásan köszönöm, de itt a feleségem is. Úgy beszéltük
meg, hogy mérkőzés után otthon, a szállodában talál-
kozunk.
- Mr. STANLEY Kérem szépen, Mr. Laguna. Csak menjen, s hozza el
Mrs. Lagunát is. A Hotel Velence nagytermébe. Várjuk
magukat. Na, a viszontlátásra!
*(A mérkőzés utáni zaj felerősödik, majd elhalkul. Váltás.
Helyszín a szálloda. Ajtó nyílik, csukódik.)*
- NARRATOR Laguna György érkezett meg. Fáradtság és boldogság
önti el az arcát. Határozott, lendületes léptekkel jár fel-
alá a szobában. Fejét magasra emelve néz messzire.
Talán a jövőbe, talán a semmibe? Most kattán, csapó-
dik a liftajtó. Megrezzen, megáll. Adélt várja. Valahol
egy ajtó csukódik. Nem Adél jött. Most figyelmesebben
körülnéz. Észreveszi: az asztalon egy levél fehérlik. Fel-
veszi. Tétován. Aztán idegesen feltépi. Olvasni kezdi.
- LAGUNA *(olvas, mintha silabizálna, aztán mohón, sietve, végül
egykedvű nyugalommal)* »Kedves Gyuri! Ne vedd nagyon
a szívedre, amit most megtudsz: elmegyek Ivóval. Nem
tudok nélküle élni, s azt hiszem, végül neked is jobb
lesz így. Lehet, hogy bennem van a hiba, amint azt apa
mondotta, de kettőnk dolgán ez nem segít. Próbálj kö-
zelebb jutni az emberekhez, a világhoz. Amihez tudsz.
Én már akkor se mennék többet Dunaszékre, ha ez a
lépésem is balul ütne ki. Ég veled. Adél.«
- NARRATOR Laguna nézi a levelet. Leereszkedik a fotelbe. Meg-
markolja a fotel karját, mintha félné, hogy mélyebbre
süllyedhet.
- LAGUNA *(nagyon halkán)* Igen, ennek így kellett történnie. *(Ki-
törve.)* Minden csalás volt, minden siker, minden..
(Visszaesve az erőtlén, halk tónusba.) Az első versek, a
szerelem első hónapjai *(keserűbben)*, s most ez a mér-
kőzés is. *(Rohamszerűen.)* Mind-mind csak ravasz cselek
voltak, hogy elhiggyem: van, számomra is van megnyer-
hető meccs.
- NARRATOR Az asztalon konyak, két pohár. Laguna tölt mindkettő-
be. Az egyiket kiissza, meghökken a másiktól, de fel-
veszi, s azt is felhörpinti.

- LAGUNA *(mélyebbről, tündöve)* Valami bünt követhettem el, s ezért ez a sok kudarc. Talán azt, hogy meccsnek fogtam fel az életet. Versenynek, ahol csak a parádés teljesítmény, a rekord számít.
- NARRÁTOR Ismét tölt. Mindkét poharat teleönti. Tündödik, felveszi az egyiket. Nehéz a keze, mintha tízszeres súlya volna a pohárnak. Kiissza. Aztán a másikat.
- NARRÁTOR Feláll, a tükörhöz imbolyog. Belenéz.
- LAGUNA Csúnya vagyok? Útálatos?
- ADÉL *(messziről)* Nem vagy csúnya, sőt a hajad például szép is. Az alakod is elég normális, a vonásaid sem ellen-szenvesek, csak olyan tésztaszerű vagy, Laguna! Nem az izmaid, hanem a lényeged. És közben reszketsz a feltűnésért, a jelenlétért. Minden alkalom előtt felajzod magad, s aztán összeesel, mint a kilyukadt gumimatrac. De heverni így is lehet rajtad, Lagunám. Sőt veled is, — hogy valami jót is mondjak. És inni is, ha te nem iszol. Mert azt se bírod, de azt is szeretnéd, a nagy-ívó emblémáját.
- NARRÁTOR Visszabotorkál a fotelbe. Tölt mindkét pohárba. Koccint, s a tele pohárral leül. A konyak ráömlik a ruhájára. Újat tölt. Koccint, kiissza.
- LAGUNA Igen, az volt a baj... Már a főiskolán is. *(Akadozva.)* Betörni, fellépni, beérkezni, feltűnni. *(Kimerülten.)* És mindig mérni, egyre mérni az új magasságokat.
- NARRÁTOR A liftajtó ismét kattán. Laguna megrezzen, aztán elnyúlik a fotelben. Csámcsog, mintha sohasem ízlett, furcsa, keserű ízekkel ismerkedne.
- LAGUNA Ez az, micsoda íz! A csőd esszenciája. Ezt kellene most Apollóra köpni. Hájas Apolló. Röhej. Most meg tudnám írni. Akár szonettben is. *(Silabizálva, keresve a megfelelő szót.)* Hiric II., Hoffer, Hlesztakov, Gogol III., Rilke, Popriscsin... *(Megakad.)* Popriscsin, Szolzsenyicin. Nem megy? Dehogynem, csak valaki mozgatja a pályát. Persze, ott ni, az a kékruhás lány. Félikézzel, mert a másikban kendőt lenget felém. Biz' isten, Adél kendője. Hiric II., Hoffer... Szolzsenyicin... Már egészen felbillent ez a nyúves pálya. És a kékruhás lány kosarába söpri a sok ezer nézőt. Mint a méheket. Aprók és feketék. Na, most üvöltözzetek! *(Fütyül, de a szájával, s rosszul.)* Most dögöltt be ez a rohadt síp is. Pedig szabálytalan az egész. Zádor meg Apolló a kapufélfán ül. *(Ismét tütyülne teljes erejéből.)* Szabálytalan! Kártézni a kapu-

félfán! És nyerne. Nyerne a kutyák. Még Adél is meg-
áll a seprűvel, és csak nézi őket. És Apolló kezében is
megál a kártya. De azért csak nyerne, nyerne.

(Éles telefonberregés.)

NARRÁTOR Laguna feláll, odatántorog a telefonhoz.

Mr. STANLEY *(a telefonból)* Mr. Laguna?

LAGUNA Igen, Laguna.

Mr. STALNEY Csak nem felejtette el a címet? Hotel Velence. Várjuk
a bankettre.

LAGUNA *(belevág a beszédbe, rekedten, akadozva)* Renolter! Te
vagy, öregfiú? Ne vacakolj, megvan a vers. Tudod, a
bomba. Viszem, már viszem is, egykomám! A csőd
esszenciája. Meg amit akarsz. Renolter! Nem hallod?

NARRÁTOR Laguna meredten nézi a néma kagylót. Leereszkedik a
fotelbe, mint aki nagyon elgyöngült. Talán elaludt. Ta-
lán örökre elaludt...

(Hangfűgöny.)

